

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 września 2023 r.
(OR. en)

13541/23

ECOFIN 939
FIN 975
UEM 261

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 28 września 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: C(2023) 6454 final

Dotyczy: Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych technicznych dotyczących stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2023) 6454 final.

Załącznik: C(2023) 6454 final

Bruksela, dnia 28.9.2023 r.
C(2023) 6454 final

Zawiadomienie Komisji

w sprawie wytycznych technicznych dotyczących stosowania zasady „nie czynić poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

Zawiadomienie Komisji

w sprawie wytycznych technicznych dotyczących stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

Niniejszy dokument opiera się na tekście rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w wersji uzgodnionej przez Parlament Europejski i Radę w grudniu 2020 r. (2020/0104 (COD))¹.

Niniejsze wytyczne techniczne mają pomóc organom krajowym w przygotowaniu planów odbudowy i zwiększania odporności na podstawie rozporządzenia ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Do dokonywania obowiązującej wykładni przepisów UE upoważniony jest jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Rozporządzenie ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) stanowi, że żaden środek zawarty w planie odbudowy i zwiększenia odporności nie powinien powodować poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki^{2, 3}. Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF ocena planów odbudowy i zwiększania odporności powinna zapewnić, aby każdy środek (tj. każda reforma i każda inwestycja) w ramach planu był zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”⁴.

Rozporządzenie ustanawiające RRF stanowi również, że Komisja powinna przedstawić wytyczne techniczne dotyczące stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” w kontekście RRF⁵. Przedmiotowe wytyczne techniczne zawarto w niniejszym dokumencie. Niniejsze wytyczne ograniczają się do określenia warunków stosowania zasady „nie czyn poważnych szkód” wyłącznie w kontekście RRF, z uwzględnieniem jego szczególnych cech, i pozostają bez uszczerbku dla stosowania

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14310-2020-INIT/en/pdf>. Numeracja i brzmienie przepisów części normatywnej mogą ulec zmianom podczas trwającej weryfikacji prawnej.

² Zob. art. 4a („Zasady horyzontalne”) rozporządzenia ustanawiającego RRF (który stanowi, że przy pomocy RRF należy wspierać wyłącznie środki zgodne z zasadą niepowodowania znaczących szkód) oraz art. 15 („Plan odbudowy i zwiększania odporności”) i art. 16 („Ocena dokonywana przez Komisję”) (zgodnie z którymi krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności powinny wyjaśniać „w jaki sposób plan gwarantuje, że żadne z działań służących realizacji reform i projektów inwestycyjnych ujętych w planie nie wyrządza poważnych szkód celom środowiskowym w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 (zasada »nie czyn poważnych szkód«)” oraz powinny być oceniane pod tym kątem).

³ „Rozporządzenie w sprawie systematyki” oznacza rozporządzenie (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje poprzez ustanowienie systemu klasyfikacji (lub „systematyki”) działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo.

⁴ W „Wytycznych dotyczących oceny Instrumentu” załączonych do rozporządzenia ustanawiającego RRF podano szereg wytycznych dotyczących oceny jako podstawę oceny przez Komisję propozycji planów odbudowy i zwiększania odporności przedkładanych przez państwa członkowskie. Wymaga się w nich, aby Komisja stosowała system ocen ratingowych – od A do C – w odniesieniu do każdego z kryteriów oceny Komisji wymienionych w art. 16 ust. 3 rozporządzenia. Kryterium oceny d) wyjaśnia, że do celów oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” Komisja ma do wyboru tylko dwa ratingi – A lub C: „A”, jeżeli żaden środek w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności nie wyrządza poważnych szkód celom środowiskowym, oraz „C”, jeżeli co najmniej jeden środek wyrządza poważną szkodę celom środowiskowym (w rozumieniu art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki). Załącznik ten stanowi, że jeżeli wystąpiło chociaż jedno „C”, plan odbudowy i zwiększania odporności nie jest w stopniu zadowalającym zgodny z kryteriami oceny. W takim przypadku plan nie może zostać zatwierdzony przez Komisję.

⁵ Niniejsze wytyczne techniczne uzupełniają wstępne wytyczne przedstawione już przez Komisję w rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2021 r. oraz towarzyszącym jej dokumencie roboczym służb Komisji i w aktualizacjach tych dokumentów.

i wdrażania rozporządzenia w sprawie systematyki i innych aktów ustawodawczych przyjętych w odniesieniu do innych funduszy UE. Niniejsze wytyczne mają na celu wyjaśnienie znaczenia zasady „nie czyn poważnych szkód” i sposobu jej stosowania w kontekście RRF, a także sposobu, w jaki państwa członkowskie mogą wykazać, że środki proponowane przez nie w planie odbudowy i zwiększania odporności są zgodne z tą zasadą. Konkretnie przykłady tego, jak wykazać zgodność zawartości planów z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, przedstawiono w załączniku IV do niniejszych wytycznych.

1. „NIE CZYŃ POWAŻNYCH SZKÓD” – CO TO ZNACZY?

Do celów rozporządzenia ustanawiającego RRF zasadę „nie czyn poważnych szkód” należy interpretować w rozumieniu art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki. W artykule tym określono, co stanowi „poważne szkody” dla sześciu celów środowiskowych objętych rozporządzeniem w sprawie systematyki:

1. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *łagodzeniu zmian klimatu*, jeżeli prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych;
2. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *adaptacji do zmian klimatu*, jeżeli prowadzi do nasilenia niekorzystnych skutków obecnych i oczekiwanych, przyszłych warunków klimatycznych, wywieranych na tę działalność lub na ludzi, przyrodę lub aktywa⁶;
3. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *zrównoważonemu wykorzystywaniu i ochronie zasobów wodnych i morskich*, jeżeli działalność ta szkodzi dobremu stanowi lub dobremu potencjałowi ekologicznemu jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i wód podziemnych; lub dobremu stanowi środowiska wód morskich;
4. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *gospodarce o obiegu zamkniętym*, w tym zapobieganiu powstawaniu odpadów i recyklingowi, jeżeli działalność ta prowadzi do znaczącego braku efektywności w wykorzystywaniu materiałów lub w bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniu zasobów naturalnych, lub do znacznego zwiększenia wytwarzania, spalania lub unieszkodliwiania odpadów, lub jeżeli długotrwałe składowanie odpadów może wyrządzać poważne i długoterminowe szkody dla środowiska;
5. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *zapobieganiu zanieczyszczeniu i jego kontroli*, jeżeli prowadzi do znaczącego wzrostu emisji zanieczyszczeń do powietrza, wody lub ziemi
6. uznaje się, że dana działalność wyrządza poważne szkody *ochronie i odbudowie bioróżnorodności i ekosystemów*, jeżeli działalność ta w znacznym stopniu szkodzi dobremu stanowi i odporności ekosystemów lub jest szkodliwa dla stanu zachowania siedlisk i gatunków, w tym siedlisk i gatunków objętych zakresem zainteresowania Unii.

---

⁶ Oznacza to w szczególności, że poważne szkody dla celu adaptacji do zmian klimatu można wyrządzić poprzez: (i) niedostosowanie danego działania do negatywnych skutków zmiany klimatu, gdy działalność ta jest zagrożona takimi skutkami (np. budowa budynku na obszarze zagrożonym powodzią) lub (ii) nieprawidłowe przystosowanie czyli wprowadzenie rozwiązania adaptacyjnego chroniącego jeden obszar („ludzie, przyroda lub aktywa”) przy jednoczesnym zwiększeniu ryzyka na innym obszarze (np. budowa wału wokół działki na równinie zalewowej, co powoduje, że szkód doznaje sąsiednia działka, która nie jest chroniona).

2. W JAKI SPOSÓB NALEŻY STOSOWAĆ ZASADĘ „NIE CZYŃ POWAŻNYCH SZKÓD” W KONTEKŚCIE RRF?

W niniejszej sekcji zawarto wytyczne dotyczące kluczowych kwestii leżących u podstaw oceny zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód”: w ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” należy uwzględnić wszystkie środki (sekcja 2.1), chociaż w przypadku niektórych środków ocena ta może mieć uproszczoną formę (sekcja 2.2); znaczenie prawodawstwa UE w zakresie ochrony środowiska i ocen oddziaływania na środowisko (sekcja 2.3); główne zasady przewodnie oceny (sekcja 2.4) oraz stosowalność technicznych kryteriów kwalifikacji rozporządzenia w sprawie systematyki (sekcja 2.5).

2.1 W ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” należy uwzględnić wszystkie środki

Państwa członkowskie muszą przedstawić ocenę zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” w odniesieniu do każdego środka⁷ objętego ich planem odbudowy i zwiększania odporności. Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF *żaden środek* zawarty w planie odbudowy i zwiększania odporności nie powinien powodować poważnych szkód dla celów środowiskowych, a Komisja nie może pozytywnie ocenić planu odbudowy i zwiększania odporności, jeżeli jeden środek lub większa ich liczba nie są zgodne z zasadą „nie czyń poważnych szkód”. W związku z tym państwa członkowskie muszą przedstawić *indywidualną* ocenę zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” dla każdego środka w ramach każdego elementu planu⁸. Oceny zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” nie należy zatem przeprowadzać na poziomie planu ani jego poszczególnych elementów, lecz na poziomie środków. Dotyczy to również środków, które uznaje się za stanowiące wkład w transformację ekologiczną, oraz wszystkich innych środków zawartych w planach odbudowy i zwiększania odporności⁹.

Państwa członkowskie muszą ocenić zarówno reformy, jak i inwestycje. W ramach RRF państwa członkowskie muszą przedstawić spójne pakiety środków, obejmujące zarówno reformy, jak i inwestycje (zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia ustanawiającego RRF). Ocenę zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” należy przeprowadzać nie tylko w odniesieniu do inwestycji, ale również do reform. Reformy w niektórych sektorach, w tym w przemyśle, transporcie i sektorze energetycznym, mimo że mogą znacząco przyczynić się do transformacji ekologicznej, mogą również wiązać się z ryzykiem poważnego zaszkodzenia realizacji wielu celów środowiskowych, w zależności od sposobu opracowania tych reform¹⁰. Z drugiej strony reformy w innych

⁷ Zgodnie z art. 14 („Kwalifikowalność”) rozporządzenia ustanawiającego RRF „[p]lany odbudowy i zwiększania odporności, kwalifikujące się do finansowania w ramach niniejszego Instrumentu, obejmują środki służące wdrażaniu reform i projektów inwestycji publicznych”.

⁸ Zgodność z zasadą „nie czyń poważnych szkód” oceniana jest na poziomie każdego *środka* w kontekście RRF, natomiast art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki odnosi się do *działalności gospodarczej*. Środek w ramach RRF (tj. inwestycja lub reforma) to interwencja, która może stanowić działalność gospodarczą lub może wywołać działalność gospodarczą (lub zmiany w takiej działalności). W związku z tym do celów RRF *działalność gospodarczą* określoną w art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki interpretuje się w niniejszych wytycznych jako *środki*.

⁹ W związku z tym zakres działań objętych oceną zgodności z zasadą „nie czyń poważnych szkód” na podstawie rozporządzenia ustanawiającego RRF jest inny i znacznie szerszy niż zakres działań przewidziany w rozporządzeniu w sprawie systematyki, którego celem jest określenie działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo. Klasyfikuje się w nim zrównoważoną środowiskowo działalność gospodarczą, która w znacznym stopniu przyczynia się do realizacji celów środowiskowych wymienionych w art. 10–15 tego rozporządzenia i poważnie nie szkodzi tym celom, oraz określa jej kryteria. Tak przyjęty cel różni się od celu rozporządzenia ustanawiającego RRF – wykazania, że szereg środków nie powoduje poważnych szkód dla celów środowiskowych.

¹⁰ Przykładowo, można uznać, że reforma, która może doprowadzić do zwiększenia finansowania na rzecz paliw kopalnych przez banki i instytucje finansowe będące własnością państwa lub do zwiększenia bezpośrednich lub

sektorach (np. kształcenia i szkolenia, administracji publicznej oraz sztuki i kultury) będą prawdopodobnie wiązały się z ograniczonym ryzykiem wystąpienia szkód dla środowiska (zob. uproszczone podejście w sekcjach 2.2 i 3), niezależnie od ich potencjalnego wkładu w transformację ekologiczną, który może być istotny. Niniejsze wytyczne mają na celu wsparcie państw członkowskich w przeprowadzaniu oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” zarówno w odniesieniu do inwestycji, jak i reform. Konieczności przeprowadzenia oceny zgodności reform z zasadą „nie czyn poważnych szkód” nie należy traktować jako czynnika zniechęcającego do włączania w plany odbudowy i zwiększania odporności ważnych reform w dziedzinie przemysłu, transportu i energii, zważywszy na fakt, że takie środki mają znaczny potencjał w zakresie wspierania transformacji ekologicznej i odbudowy.

2.2 W przypadku niektórych środków ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” może przybrać formę uproszczoną

Chociaż wszystkie środki wymagają oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, w odniesieniu do środków, w przypadku których nie przewiduje się żadnego wpływu na wszystkie lub niektóre z sześciu celów środowiskowych lub przewiduje się, że wpływ ten będzie niewielki, można zastosować uproszczone podejście. Niektóre środki z założenia mogą mieć ograniczony wpływ na jeden lub kilka celów środowiskowych. W takim przypadku państwa członkowskie mogą przedstawić krótkie uzasadnienie w odniesieniu do tych celów środowiskowych i w merytorycznej ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” skupić się na celach środowiskowych, w odniesieniu do których wpływ może być znaczący (zob. sekcja 3 etap 1). Na przykład reforma rynku pracy mająca na celu zwiększenie ogólnego poziomu ochrony socjalnej osób samozatrudnionych nie miałaby żadnego przewidywalnego wpływu na którykolwiek z sześciu celów środowiskowych lub wpływ ten byłby niewielki i w przypadku wszystkich sześciu celów można by zastosować krótkie uzasadnienie. Podobnie w przypadku niektórych prostych środków w zakresie efektywności energetycznej, takich jak wymiana okien na nowe, energooszczędne, można zastosować krótkie uzasadnienie w kwestii zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu. Jest natomiast mało prawdopodobne, aby takie uproszczone podejście miało zastosowanie do niektórych inwestycji i reform w wielu obszarach (np. energii, transportu, gospodarowania odpadami, przemysłu), w których istnieje większe ryzyko, że wpłyną one na co najmniej jeden z celów środowiskowych.

Jeżeli środek jest monitorowany jako środek, który w 100 % wspiera jeden z sześciu celów środowiskowych, uznaje się, że środek ten jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tego celu¹¹. Niektóre środki są monitorowane jako środki, które wspierają cel związany ze zmianami klimatu lub inne cele środowiskowe w kontekście RRF, zgodnie z „Metodyką monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączoną do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W przypadku gdy

---

ukrytych dotacji na paliwa kopalne, stanowi ryzyko i może poważnie zaszkodzić realizacji celów w zakresie łagodzenia zmian klimatu oraz zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli. Rozważania takiego rodzaju musiałyby zostać uwzględnione w ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”.

¹¹ Aby odzwierciedlić stopień, w jakim dany środek przyczynia się do osiągnięcia nadrzędnych celów w zakresie klimatu, określonych w rozporządzeniu ustanawiającym RRF, oraz obliczyć ogólny udział w całkowitym przydziale związanym z klimatem i przypadającym na dany plan, państwa członkowskie powinny stosować metodykę, obszary interwencji i powiązane współczynniki monitorowania, zgodnie z „Metodyką monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączoną do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W przypadku gdy Komisja nie zatwierdzi wyboru obszaru interwencji i współczynnika zaproponowanych przez państwo członkowskie, środek nie zostanie uznany za automatycznie zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego(-ch) celu(-ów) i nadal trzeba będzie przeprowadzić ocenę zgodności z tą zasadą.

środek jest monitorowany jako środek o współczynniku 100 % wspierający cele związane ze zmianami klimatu, uznaje się, że dochowano zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu związanego ze zmianami klimatu (tj. łagodzenie zmian klimatu lub adaptacja do zmian klimatu)¹². W przypadku gdy środek jest monitorowany jako środek o współczynniku 100 % wspierający cele środowiskowe inne niż cele związane ze zmianami klimatu, uznaje się, że dochowano zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu środowiskowego (tj. dotyczącego zasobów wodnych i morskich, gospodarki o obiegu zamkniętym, zapobiegania zanieczyszczeniu i jego kontroli lub bioróżnorodności i ekosystemów). W każdym przypadku państwa członkowskie będą musiały określić i uzasadnić, który z sześciu celów środowiskowych rozporządzenia w sprawie systematyki dany środek wspiera. Państwa członkowskie musiałyby jednak wykazać, że środek ten nie wyrządza poważnej szkody pozostałym celom środowiskowym¹³.

Podobnie, jeżeli środek wnosi „istotny wkład”¹⁴, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki, w realizację jednego z sześciu celów środowiskowych, uznaje się, że środek ten jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tego celu¹⁵. Na przykład państwo członkowskie, które proponuje środek mający wspierać produkcję urządzeń zwiększających efektywność energetyczną budynków (np. mechanizmy sterowania do systemów oświetlenia umożliwiające wykrywanie obecności i dostosowanie do światła dziennego), nie musiałoby przeprowadzać merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu, jeżeli może wykazać, iż proponowany środek wnosi „istotny wkład” w realizację tego celu środowiskowego, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki. W takim przypadku państwa członkowskie musiałyby jedynie wykazać brak poważnych szkód w odniesieniu do pozostałych pięciu celów środowiskowych.

---

¹² W tej kategorii mógłby się znaleźć na przykład system wsparcia/rewitalizacji służący wymianie przestarzałego taboru kolejowego na tabor bezemisyjny.

¹³ Podejście, o którym mowa w niniejszym akapicie, nie ma zastosowania do środków monitorowanych o współczynniku 40 %. W przypadku takich środków państwa członkowskie będą musiały przedstawić wyjaśnienie, dlaczego dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, biorąc pod uwagę ogólne zasady przedstawione w pozostałej części niniejszych wytycznych (na przykład państwa członkowskie będą musiały potwierdzić, że nie dotyczy on paliw kopalnych lub że kryteria określone w załączniku III są spełnione w odniesieniu do celu łagodzenia zmian klimatu). W przypadku gdy środki monitorowane o współczynniku 40 % nie mają żadnego przewidywalnego wpływu na konkretny cel środowiskowy lub wpływ ten jest nieznaczny, lub środki te wnoszą „istotny wkład” w realizację konkretnego celu środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki, państwa członkowskie nadal będą mogły stosować uproszczone podejście w przypadku tego celu środowiskowego (zgodnie z sekcją 2.2 akapit pierwszy i trzeci).

¹⁴ W art. 10–16 rozporządzenia w sprawie systematyki określono, co oznacza „istotny wkład” w przypadku każdego z sześciu celów środowiskowych, jak również w przypadku „działalności wspomagającej”. Aby skorzystać z uproszczonego podejścia, o którym mowa w niniejszym akapicie, państwa członkowskie musiałyby wykazać, że środek wnosi „istotny wkład” w realizację jednego lub większej liczby celów środowiskowych zgodnie z art. 10–16 rozporządzenia w sprawie systematyki (zob. też sekcja 2.5).

¹⁵ Wariant ten jest szczególnie istotny w przypadku działań, które zostały określone jako wnoszące istotny wkład w realizację celu środowiskowego na podstawie rozporządzenia w sprawie systematyki, ale które nie są monitorowane jako działania, które w 100 % wspierają cele w zakresie klimatu lub środowiska w ramach „Metodyki monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” dołączonej do rozporządzenia ustanawiającego RRF. W obszarze łagodzenia zmian klimatu działania te obejmują na przykład: określone niskoemisyjne i bezemisyjne pojazdy lekkie; określone bezemisyjne lub niskoemisyjne statki do transportu wodnego; określone niskoemisyjne i bezemisyjne pojazdy ciężkie; infrastrukturę w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej; sieci przesyłu i dystrybucji wodoru; szczególne działania w zakresie gospodarowania odpadami (np. oddzielnie zbierane odpady inne niż niebezpieczne, które są segregowane u źródła i przygotowywane do ponownego użycia/recyklingu) oraz przełomowe badania, rozwój i innowacje dotyczące gospodarki o obiegu zamkniętym.

2.3 Znaczenie prawa UE i ocen skutków

Przestrzeganie mającego zastosowanie prawa UE i krajowego prawa ochrony środowiska jest odrębnym obowiązkiem i nie zwalnia z konieczności przeprowadzenia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Wszystkie środki zaproponowane w planie odbudowy i zwiększania odporności muszą być zgodne z odpowiednimi przepisami UE, w tym z odpowiednimi przepisami UE w zakresie ochrony środowiska. Chociaż zgodność z obowiązującymi przepisami UE stanowi wyraźną wskazówkę, iż dany środek nie powoduje szkód dla środowiska, nie oznacza to automatycznie, że dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, w szczególności ponieważ niektóre z celów objętych art. 17 nie zostały jeszcze w pełni odzwierciedlone w prawodawstwie UE dotyczącym ochrony środowiska.

W ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy uwzględnić oceny skutków związane z wymiarem środowiskowym lub kontrolę zrównoważonego charakteru środka. Chociaż nie pociągają one automatycznie za sobą stwierdzenia, iż nie wyrządzono poważnej szkody, wyraźnie wskazują jednak na brak znaczącej szkody w odniesieniu do wielu istotnych celów środowiskowych. W związku z tym fakt, że państwo członkowskie przeprowadziło – w odniesieniu do konkretnego środka uwzględnionego w planie odbudowy i zwiększania odporności – ocenę oddziaływania na środowisko (OOS) zgodnie z dyrektywą 2011/92/UE, strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE¹⁶ lub ocenę zrównoważonego charakteru/weryfikację pod względem wpływu na klimat, jak określono w wytycznych Komisji dotyczących kontroli zrównoważonego charakteru projektów na podstawie rozporządzenia w sprawie InvestEU, będzie stanowić poparcie dla argumentów przedstawionych przez państwo członkowskie w kontekście oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Przykładowo, w zależności od dokładnego projektu środka przeprowadzenie OOS i wdrożenie wymaganych działań łagodzących w celu ochrony środowiska może być w niektórych przypadkach, zwłaszcza w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę, wystarczające do wykazania przez państwo członkowskie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do niektórych istotnych celów środowiskowych (w szczególności zrównoważonego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych i morskich¹⁷, a także ochrony i odbudowy bioróżnorodności i ekosystemów¹⁸). Nie zwalnia to jednak państwa członkowskiego z przeprowadzenia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tego środka, ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, strategiczna ocena oddziaływania na środowisko lub ocena zrównoważonego charakteru mogą nie obejmować wszystkich aspektów wymaganych w ramach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”¹⁹. Wynika to z faktu, że ani zobowiązania prawne zawarte w dyrektywach

---

¹⁶ Ocena oddziaływania na środowisko jest procedurą zapewniającą, aby przed podjęciem decyzji brano pod uwagę wpływ planów/programów/projektów na środowisko. Oceny oddziaływania na środowisko można przeprowadzać w odniesieniu do poszczególnych przedsięwzięć, takich jak zaporę, autostrada, port lotniczy lub fabryka, na podstawie dyrektywy 2011/92/UE (ocena oddziaływania na środowisko – dyrektywa w sprawie OOS), lub w odniesieniu do planów lub programów publicznych na podstawie dyrektywy 2001/42/WE (strategiczna ocena oddziaływania na środowisko – dyrektywa w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko).

¹⁷ Jeżeli ocena oddziaływania na środowisko zawiera ocenę wpływu na stan wód zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE, a zidentyfikowane zagrożenia zostały uwzględnione w projekcie środka.

¹⁸ Bez uszczerbku dla dodatkowych ocen wymaganych na mocy dyrektyw 2009/147/WE i 92/43/EWG, jeżeli operacja jest zlokalizowana na obszarach wrażliwych pod względem bioróżnorodności lub w ich pobliżu (w tym w sieci obszarów chronionych Natura 2000, obiektach światowego dziedzictwa UNESCO oraz głównych obszarach różnorodności biologicznej, a także innych obszarach chronionych).

¹⁹ Jednocześnie ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” nie zwalnia z obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko/strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny zrównoważonego charakteru lub weryfikacji pod względem wpływu na klimat, jeżeli jest to wymagane na mocy obowiązującego

dotyczących oceny oddziaływania na środowisko i strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, ani podejście określone w odpowiednich wytycznych Komisji dotyczących kontroli zrównoważonego charakteru projektów nie są takie same, jak obowiązki określone w art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki²⁰.

2.4 Zasady przewodnie dotyczące oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”

W kontekście RRF *bezpośredni i pierwotny pośredni wpływ danego środka jest istotny do oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”*²¹. Bezpośredni wpływ może odzwierciedlać skutki środka na poziomie projektu (np. zakład produkcyjny, obszar chroniony) lub na poziomie systemu (np. sieć kolejowa, system transportu publicznego), które pojawiają się w momencie wdrażania środka. Pierwotny pośredni wpływ może odzwierciedlać skutki, które mają miejsce poza tymi projektami lub systemami i mogą wystąpić po wdrożeniu środka lub poza ramami czasowymi RRF, są jednak racjonalnie przewidywalne i istotne. Przykładem *bezpośredniego* wpływu w obszarze transportu drogowego byłoby wykorzystanie materiałów podczas budowy drogi. Przykładem *pierwotnego pośredniego* wpływu byłyby spodziewane przyszłe emisje gazów cieplarnianych wynikające ze wzrostu ogólnego natężenia ruchu drogowego na etapie użytkowania drogi.

Ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” musi uwzględniać cykl życia działalności wynikającej ze środka. Na podstawie art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki przy ocenie „poważnych szkód” w kontekście RRF uwzględnia się cykl życia. Do celów oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście RRF wystarczy uwzględnić aspekty cyklu życia zamiast przeprowadzać ocenę cyklu życia²². Zakres oceny powinien obejmować etapy produkcji, użytkowania i wycofania z eksploatacji – wszędzie tam, gdzie można spodziewać się powstawania największych szkód. W przypadku środka wspierającego zakup pojazdów w ocenie należy na przykład uwzględnić m.in. zanieczyszczenie (np. emisje do powietrza) powstające przy okazji montażu, transportu i użytkowania pojazdów oraz odpowiednie zarządzanie pojazdami po ich wycofaniu z eksploatacji. Odpowiednie gospodarowanie pod koniec przydatności do użycia baterii i elementów elektronicznych (np. ich ponowne użycie lub recykling występujących w nich surowców krytycznych) powinno w szczególności zapewnić, aby nie wyrządzano żadnych poważnych szkód celowi środowiskowemu, jakim jest gospodarka o obiegu zamkniętym.

---

prawodawstwa UE, na przykład w przypadku projektów finansowanych w ramach InvestEU lub instrumentu „Łącząc Europę”.

²⁰ Na przykład OOS jest wymagana w przypadku budowy rafinerii ropy naftowej, węglowych elektrowni ciepłych oraz projektów związanych z wydobywaniem ropy naftowej lub gazu ziemnego. Tego rodzaju środki nie byłyby jednak zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście łagodzenia zmian klimatu, o czym mowa w art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki, w którym stwierdza się, że działalność uznaje się za wyrządzającą poważne szkody, jeżeli ta „prowadzi do znaczących emisji gazów cieplarnianych”. Podobnie, chociaż budowa nowego portu lotniczego wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, na podstawie zasady „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatu prawdopodobnie zgodne będą jedynie środki związane z niskoemisyjną infrastrukturą portu lotniczego, takie jak inwestycje w energooszczędne budynki w porcie lotniczym, modernizacja sieci przesyłowej polegająca na podłączeniu przesyłu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i powiązane usługi.

²¹ Podejście to jest zgodne z art. 17 („Poważne szkody dla celów środowiskowych”) rozporządzenia w sprawie systematyki, którego przepisy wymagają uwzględnienia wpływu, jaki na środowisko wywierają działalność oraz produkty i usługi dostarczane w ramach tej działalności przez cały ich cykl życia.

²² W praktyce oznacza to, że nie wymaga się przeprowadzania analiz atrybucyjnych ani następczych cyklu życia (obejmujących np. pośredni wpływ na środowisko zmian technologicznych, gospodarczych lub społecznych wynikających z zastosowania środka). Do poparcia oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” można jednak wykorzystać dowody pochodzące z istniejących analiz cyklu życia.

Środki promujące większą elektryfikację (np. przemysł, transport i budynki) uznaje się za spełniające kryteria oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celu środowiskowego, jakim jest łagodzenie zmian klimatu. Aby umożliwić przejście na efektywną gospodarkę neutralną dla klimatu, należy wspierać środki prowadzące do większej elektryfikacji kluczowych sektorów, takich jak przemysł, transport i budownictwo (np. inwestycje w infrastrukturę przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej; elektryczną infrastrukturę przydrożną; magazynowanie energii elektrycznej; mobilne baterie; pompy ciepła). W skali całej UE wytwarzanie energii elektrycznej nie jest jeszcze działaniem neutralnym dla klimatu (intensywność emisji CO₂ w koszyku energii elektrycznej poszczególnych państw członkowskich jest różna), a zwiększone zużycie wysokoemisyjnej energii elektrycznej stanowi zasadniczo pierwotny pośredni wpływ takich środków, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej. Dla gospodarki neutralnej dla klimatu konieczne jest jednak wdrożenie tych technologii i infrastruktury oraz środków niezbędnych do osiągnięcia celów redukcji emisji na lata 2030 i 2050, przy czym ramy polityki w zakresie dekarbonizacji energii elektrycznej i rozwoju odnawialnych źródeł energii już w Unii istnieją. W tym kontekście inwestycje te należy uznać za zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w obszarze łagodzenia zmian klimatu w ramach RRF, pod warunkiem że państwa członkowskie uzasadnią, że większej elektryfikacji towarzyszy zwiększona zdolność wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na szczeblu krajowym. Państwa członkowskie musiałyby jednak ponadto wykazać, że środki te nie szkodzą poważnie pozostałym pięciu celom środowiskowym.

Jeżeli chodzi o działalność gospodarczą, w przypadku której nie ma wykonalnej pod względem technologicznym i ekonomicznym alternatywy o niewielkim wpływie na środowisko, ocenę negatywnego wpływu na środowisko poszczególnych środków należy przeprowadzać w oparciu o scenariusz zakładający brak interwencji, biorąc pod uwagę wpływ środka na środowisko w wartościach bezwzględnych²³. Podejście to polega na uwzględnieniu wpływu danego środka na środowisko w porównaniu z sytuacją, w której nie ma negatywnego wpływu na środowisko. Wpływu środka nie ocenia się w porównaniu ze skutkami innej istniejącej lub planowanej działalności, którą dany środek może zastąpić²⁴. Na przykład, jeżeli ocenia się elektrownię wodną wymagającą budowy zapory na nienaruszonym obszarze, wpływ zapory byłby oceniany w oparciu o scenariusz, w którym dana rzeka pozostaje w stanie naturalnym, a nie przy rozważeniu innego możliwego alternatywnego wykorzystania tego obszaru. Podobnie, jeżeli celem programu złomowania pojazdów jest zastąpienie nieefektywnych samochodów bardziej wydajnymi samochodami, w których wykorzystuje się silniki spalinowe wewnętrznego spalania, wpływ nowych samochodów spalinowych byłby oceniany w wartościach bezwzględnych, ponieważ istnieją alternatywne rozwiązania o niewielkim wpływie na środowisko (np. samochody bezemisyjne), a nie w porównaniu

---

²³ Podejście to stosuje się w szczególności do środków w kontekście RRF, które odnoszą się do inwestycji publicznych lub które bezpośrednio pociągają za sobą wydatki publiczne. W przypadku środków, które odnoszą się do wdrażania reform, ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” należy – co do zasady – przeprowadzać w odniesieniu do stanu sprzed wdrożenia środka.

²⁴ Podejście to jest zgodne z logiką rozporządzenia w sprawie systematyki: na podstawie projektu aktu delegowanego kilka technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących zasady „nie czyn poważnych szkód” opiera się na kryteriach *bezwzględnych*, takich jak progi indywidualnych emisji (np. dopuszczalne wartości emisji CO₂ dla rozwiązań adaptacyjnych w przypadku działalności związanej z wytwarzaniem energii elektrycznej lub dla samochodów osobowych). Podejście to jest ponadto zgodne z zasadą ostrożności, która jest jedną z przewodnich zasad prawa ochrony środowiska w UE, obejmującego rozporządzenie w sprawie systematyki (motyw 40 i art. 19 ust. 1 lit. f)), i wynika z faktu, że szkody dla środowiska należy postrzegać w perspektywie bezwzględnej, a nie względnej (np. globalne ocieplenie wynika z bezwzględnego poziomu emisji gazów cieplarnianych).

z wpływem nieefektywnych samochodów, które te nowe samochody zastępują (zob. załącznik IV, przykład 5, przykład niezgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”).

Jeżeli chodzi o działalność gospodarczą, w przypadku której nie ma wykonalnej pod względem technologicznym i ekonomicznym²⁵ alternatywy o niewielkim wpływie na środowisko, państwa członkowskie mogą wykazać, że dany środek nie powoduje poważnych szkód przez przyjęcie najlepszych dostępnych poziomów efektywności środowiskowej w sektorze. W takich przypadkach oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” dokonywano by przez porównanie z najlepszymi dostępnymi poziomami efektywności środowiskowej w sektorze. Aby to podejście się sprawdziło, należy spełnić szereg warunków, w tym ten, by działalność prowadziła do znacznie lepszej efektywności środowiskowej niż dostępne alternatywy, pozwalała uniknąć szkodliwych dla środowiska efektów uzależnienia (efekt „lock-in”) i nie utrudniała opracowania i wdrożenia alternatywnych rozwiązań o niewielkim wpływie na środowisko^{26, 27}. Podejście to powinno być stosowane na poziomie sektora, czyli należy zbadać wszystkie alternatywne rozwiązania w danym sektorze²⁸.

W kontekście warunków określonych powyżej, środków dotyczących wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem paliw kopalnych oraz związanej z nim infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej nie powinno się z reguły uznawać za zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” do celów RRF, zważywszy na istnienie alternatywnych rozwiązań niskoemisyjnych. Z punktu widzenia łagodzenia zmian klimatu od tej ogólnej zasady można w poszczególnych przypadkach stosować ograniczone wyjątki w odniesieniu do środków dotyczących wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z wykorzystaniem gazu ziemnego oraz związanej z nim infrastruktury przesyłowej i dystrybucyjnej. Ma to szczególne znaczenie dla państw członkowskich, które stoją w obliczu poważnych wyzwań związanych z odejściem od bardziej wysokoemisyjnych źródeł energii, takich jak węgiel kamienny, brunatny lub ropa naftowa, i w których zastosowanie danego środka lub połączenia środków może w związku z tym przynieść szczególnie duże i szybkie ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. Wyjątki te będą musiały spełniać szereg warunków określonych

---

²⁵ Aby wykazać, że rozwiązanie alternatywne o niewielkim wpływie na środowisko nie jest wykonalne z ekonomicznego punktu widzenia, państwa członkowskie muszą uwzględnić koszty powstające w całym okresie stosowania środka. Koszty te obejmują negatywne ekologiczne efekty zewnętrzne oraz przyszłe potrzeby inwestycyjne niezbędne do przejścia na rozwiązanie alternatywne o niewielkim wpływie na środowisko, co pozwoliłoby uniknąć uzależnienia lub utrudniania opracowania i wdrożenia alternatywnych rozwiązań o niewielkim wpływie na środowisko.

²⁶ Motywy 39 i 41 oraz art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki zawierają definicję „działalności na rzecz przejścia”. Opisane tutaj warunki opierają się na tej definicji, ale nie są takie same, zważywszy na to, że rozporządzenie w sprawie systematyki określa kryteria działalności na rzecz przejścia, która wnosi istotny wkład, podczas gdy w niniejszych wytycznych określa się jedynie kryteria dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód” i jako takie wytyczne te mają zastosowanie do szerszego zestawu środków i stosują inny rodzaj badania merytorycznego.

²⁷ Podejście to, a także ogólnie rzecz biorąc ocena zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, pozostaje bez uszczerbku dla innych względów mających wpływ na ocenę środków w kontekście planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym kwestii związanych z kontrolą pomocy państwa, spójnością z innymi funduszami UE oraz ewentualnym wypieraniem inwestycji prywatnych. W szczególności w odniesieniu do środków wspierających działania objęte unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS), aby nie zakłócać sygnałów rynkowych wprowadzonych przez ETS i zgodnie z podejściem w ramach Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, działania, w przypadku których prognozowane emisje w ekwiwalencie CO₂ nie są znacznie niższe niż odpowiednie wskaźniki ustanowione na potrzeby przydziału bezpłatnych uprawnień, zasadniczo nie powinny być wspierane w ramach RRF.

²⁸ W przypadkach, w których nawet najlepsze dostępne poziomy efektywności środowiskowej nadal prowadziłyby do szkodliwych dla środowiska efektów uzależnienia, należy rozważyć środki wspierające badania i rozwój w zakresie rozwiązań alternatywnych o mniejszym wpływie na środowisko, zgodnie z obszarami interwencji 022 i 023, określonymi w „Metodyce monitorowania wydatków na cele związane z klimatem” załączonej do rozporządzenia ustanawiającego RRF.

w załączniku III, aby uniknąć efektu uzależnienia od wysokoemisyjności, oraz być zgodne z celami Unii w zakresie obniżenia emisyjności na lata 2030 i 2050. Państwa członkowskie będą musiały ponadto wykazać zgodność tych środków z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do pozostałych pięciu celów środowiskowych.

Aby zagwarantować, by środki były aktualne także w przyszłości i nie prowadziły do szkodliwych efektów uzależnienia, oraz aby promować korzystny dynamiczny wpływ, konieczne może być wprowadzenie towarzyszących im reform i inwestycji. Przykładem takich środków wspierających może być wyposażenie dróg w niskoemisyjną infrastrukturę (np. stacje ładowania pojazdów elektrycznych lub stacje tankowania wodoru) oraz wprowadzenie odpowiednich opłat za dostęp do dróg lub opłat z tytułu zatorów komunikacyjnych, lub szerzej zakrojone reformy i inwestycje mające na celu dekarbonizację krajowych koszyków energii elektrycznej lub systemów transportowych. Dodatkowe reformy i inwestycje można by ująć w ramach tego samego środka, za pomocą poddziałania, nie zawsze może być to jednak możliwe. Należy zatem zapewnić elastyczność, dzięki której – w ograniczonych okolicznościach i w indywidualnych przypadkach – państwa członkowskie mogłyby wykazać, że nie powodują niekorzystnych efektów uzależnienia przez wykorzystywanie środków wspierających ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności.

Zgodność z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, należy – wraz z tymi zasadami przewodnimi – uwzględnić przy projektowaniu środków, w tym na poziomie celów pośrednich i końcowych. Opis środków ujętych w planie odbudowy i zwiększania odporności powinny od samego początku odzwierciedlać odpowiednie rozważania związane z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Może to oznaczać konieczność włączenia kwestii związanych z zasadą „nie czyn poważnych szkód” i podjęcia niezbędnych działań łagodzących, aby zapewnić zgodność z tą zasadą w odpowiednich celach pośrednich i końcowych lub w procedurach przetargowych i procedurach udzielania zamówień²⁹. Na przykład w przypadku środka dotyczącego inwestycji w duży projekt dotyczący infrastruktury drogowej, który – przed wydaniem odpowiednich zezwoleń – wymagał przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – można by jako cel pośredni określić realizację wymaganych działań łagodzących w celu ochrony środowiska, wynikających z tej oceny. W przypadku procedury przetargowej lub procedury udzielania zamówień dotyczącej tego rodzaju projektu, struktura środka mogłaby przewidywać, że specyfikacje przetargowe lub zamówienia miałyby zawierać szczegółowe warunki dotyczące zasady „nie czyn poważnych szkód”. Mogłyby one obejmować na przykład minimalny odsetek odpadów z budowy i rozbiórki, który miałby zostać przygotowany do ponownego użycia i recyklingu. Podobnie też w opisie środka należałoby uwzględnić środki towarzyszące wspierające przejście na czystsze środki transportu, takie jak reformy związane z opłatami drogowymi, inwestycje wspierające przesunięcie międzygałęziowe na transport kolejowy, transport na śródlądowych drogach wodnych lub zachęty do korzystania z transportu publicznego. Środki o bardziej ogólnym charakterze, takie jak szeroko zakrojone programy wsparcia dla przemysłu (np. instrumenty finansowe obejmujące inwestycje w przedsiębiorstwa działające w wielu sektorach), należy zaprojektować w taki sposób, aby zapewnić przestrzeganie zasady „nie czyn poważnych szkód” w ramach odpowiednich inwestycji.

---

²⁹ Cele pośrednie i końcowe, w tym te odzwierciedlające zgodność z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, podlegają, podobnie jak wszystkie inne cele pośrednie i końcowe, przepisom art. 19a rozporządzenia ustanawiającego RRF („Przepisy dotyczące wypłat, zawieszenia i rozwiązania umów w sprawie wkładów finansowych oraz wsparcia w formie pożyczki”).

Komisja uważa, że – do celów produktów finansowych wdrażanych w ramach modułu państw członkowskich zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia w sprawie InvestEU, o których to przepisach mowa w art. 7 rozporządzenia w sprawie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności – stosowanie wytycznych technicznych dotyczących kontroli zrównoważonego charakteru projektów na potrzeby Funduszu InvestEU (2021/C 280/01) w połączeniu ze stosowaniem dokumentów strategicznych odpowiedniego partnera wykonawczego związanych z wdrażaniem Funduszu InvestEU (w szczególności Planem działania banku klimatycznego na lata 2021–2025 grupy EBI, Polityki środowiskowej i społecznej z 2019 r. EBOR oraz Metodyki określania dostosowania EBOR do porozumienia paryskiego) jest wystarczające do udowodnienia braku poważnych szkód zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/241. Umowy w sprawie gwarancji dla partnerów wykonawczych innych niż grupa EBI i EBOR będą musiały być zgodne ze standardami określonymi w aktach delegowanych w sprawie systematyki w odniesieniu do odpowiedniego celu środowiskowego lub zawierać kryteria podobne do wspomnianej powyżej polityki grupy EBI lub opierać się na wykazie wyłączeń z RRF zawartym w odpowiednim załączniku do decyzji wykonawczej Rady.

2.5 Stosowalność technicznych kryteriów kwalifikacji rozporządzenia w sprawie systematyki

W celu potwierdzenia zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” państwa członkowskie nie muszą odwoływać się do „technicznych kryteriów kwalifikacji” (kryteriów ilościowych lub jakościowych) ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki. Zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym RRF³⁰ wejście w życie aktów delegowanych zawierających techniczne kryteria kwalifikacji³¹ nie powinno mieć wpływu na wytyczne techniczne przedstawione przez Komisję. Na podstawie rozporządzenia w sprawie systematyki – przy ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” – państwa członkowskie mają jednak możliwość stosowania technicznych kryteriów kwalifikacji zawartych w aktach delegowanych. Mogą one również odnosić się do projektów aktów delegowanych.

---

³⁰ Motyw 11b rozporządzenia ustanawiającego RRF.

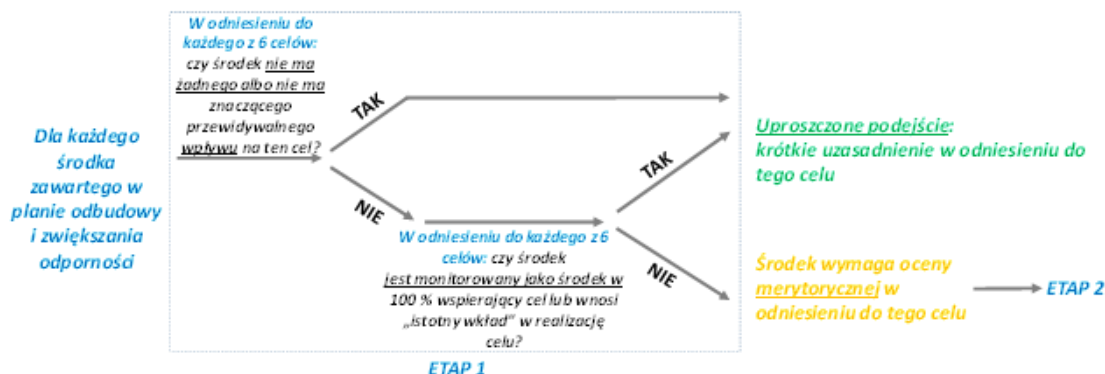
³¹ Na podstawie art. 3 lit. d) rozporządzenia w sprawie systematyki („Kryteria dotyczące zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej”) Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zawierających szczegółowe techniczne kryteria kwalifikacji (kryteria ilościowe lub jakościowe) w celu określenia warunków, na jakich dana działalność gospodarcza może (i) kwalifikować się jako wnosząca istotny wkład w realizację jednego z sześciu celów środowiskowych oraz (ii) spełniać zasadę „nie czyn poważnych szkód” względem pozostałych celów środowiskowych. Dotychczas do konsultacji opublikowano jeden akt delegowany dotyczący łagodzenia zmian klimatu i przystosowania się do nich. Jest on dostępny na stronie: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy#ISC_WORKFLOW

3. W JAKI SPOSÓB PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE MAJĄ KONKRETNIE WYKAZAĆ W SWOICH PLANACH, ŻE ŚRODKI SĄ ZGODNE Z ZASADĄ „NIE CZYŃ POWAŻNYCH SZKÓD”?

Aby ułatwić państwom członkowskim ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” i wykazanie tego w swoich planach odbudowy i zwiększania odporności, Komisja przygotowała listę kontrolną (zob. załącznik I), którą państwa członkowskie powinny stosować na poparcie analizy sposobu, w jaki zasadę „nie czyn poważnych szkód” uwzględniono w poszczególnych środkach. Komisja wykorzysta następnie te informacje do oceny, czy i w jaki sposób poszczególne środki w planach odbudowy i zwiększania odporności są zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, w oparciu o kryteria określone w rozporządzeniu ustanawiającym RRF.

Komisja zwraca się do państw członkowskich o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w liście kontrolnej oraz o włączenie odpowiedzi do ich planów odbudowy i zwiększania odporności, jako część opisu poszczególnych środków (zob. część 2 sekcja 8 wzoru Komisji – „Nie czyn poważnych szkód”). W przypadku gdy jest to konieczne do poparcia oceny sporządzonej przy pomocy listy kontrolnej, państwa członkowskie są również proszone o dostarczenie dodatkowej analizy lub dokumentów potwierdzających, w sposób ukierunkowany i ograniczony, w celu dalszego uzasadnienia swoich odpowiedzi na listę pytań.

Lista kontrolna opiera się na poniższym schemacie podejmowania decyzji, który należy stosować w przypadku każdego środka w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności. W poniższej sekcji przedstawiono więcej informacji na temat dwóch etapów schematu podejmowania decyzji.

Schemat podejmowania decyzji

Etap 1: przeanalizowanie sześciu celów środowiskowych celem określenia tych, które wymagają merytorycznej oceny

W pierwszym etapie państwa członkowskie są proszone o wypełnienie części 1 listy kontrolnej (zob. załącznik I), by określić, w przypadku którego z sześciu celów środowiskowych wymagane jest poddanie danego środka merytorycznej ocenie zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Ta pierwsza odgórna kontrola kwalifikacyjna ułatwi państwom członkowskim analizę, pozwalając im rozróżnić między celami środowiskowymi, w przypadku których do oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” konieczna będzie ocena merytoryczna, a tymi, w przypadku których może wystarczyć uproszczone podejście (zob. sekcja 2.2).

Część 1 listy kontrolnej

Proszę wskazać, w przypadku których poniższych celów środowiskowych do oceny zgodności środka z zasadą „nie czyni poważnych szkód” konieczna jest ocena merytoryczna	Tak	Nie	Uzasadnienie w przypadku, gdy zaznaczono pole „Nie”
Łagodzenie zmian klimatu			
Adaptacja do zmian klimatu			
Zrównoważone wykorzystywanie i ochrona zasobów wodnych i morskich			
Gospodarka o obiegu zamkniętym, w tym zapobieganie powstawaniu odpadów i recykling			
Zapobieganie zanieczyszczeniu powietrza, wody lub gleby i jego kontrola			
Ochrona i odbudowa bioróżnorodności i ekosystemów			

Jeżeli odpowiedź brzmi „nie”, państwa członkowskie proszone są o przedstawienie krótkiego uzasadnienia (w kolumnie po prawej stronie), dlaczego cel środowiskowy nie wymaga merytorycznej oceny zgodności środka z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w oparciu o jeden z następujących przypadków (wskazywany przez państwa członkowskie) (zob. sekcja 2.2):

- a. środek nie ma żadnego albo nie ma znaczącego przewidywalnego wpływu na cel środowiskowy** związanego z bezpośrednimi i pierwotnymi pośrednimi skutkami środka w całym jego cyklu życia, ze względu na swój charakter, i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu;
- b. środek jest monitorowany jako wspierający cel związany ze zmianą klimatu lub cel środowiskowy o współczynniku 100 %** i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu;
- c. środek wnosi „istotny wkład” w realizację celu środowiskowego zgodnie z rozporządzeniem w sprawie systematyki** i jako taki uznaje się go za zgodny z zasadą „nie czyni poważnych szkód” w odniesieniu do odpowiedniego celu.

W odniesieniu do środków zawartych w planie odbudowy i zwiększania odporności, w przypadku których wystarczające byłoby zastosowanie uproszczonego podejścia, wymagane wyjaśnienia (kolumna po prawej stronie) mogą ograniczać się do minimum i – w razie potrzeby – być pogrupowane, co pozwoli państwom członkowskim skoncentrować się na wykazaniu zgodności z zasadą „nie czyni poważnych szkód” tych środków, w przypadku których wymagana jest merytoryczna analiza możliwych poważnych szkód.

Jeżeli odpowiedź brzmi „tak”, państwa członkowskie proszone są o przejście do etapu 2 listy kontrolnej dotyczącego odpowiednich celów środowiskowych.

Przykłady odnoszące się do tego etapu znajdują się w załączniku IV.

Etap 2: przedstawienie merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do tych celów środowiskowych, które jej wymagają

W drugim etapie, w przypadku każdego środka zawartego w planie, państwa członkowskie proszone są o wykorzystanie części 2 listy kontrolnej (zob. załącznik I) do przeprowadzenia merytorycznej oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w odniesieniu do celów środowiskowych, w przypadku których w etapie 1 zaznaczono odpowiedź „tak”. Część 2 listy kontrolnej zawiera, dla każdego z sześciu celów, pytania odpowiadające wymogom prawnym oceny zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. Aby środki mogły zostać uwzględnione w planie, muszą być zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód”. W związku z tym odpowiedzi na pytania zawarte w części 2 listy kontrolnej muszą brzmieć „nie”, aby wskazać, że nie wyrządza się żadnych poważnych szkód w zakresie realizacji danego celu środowiskowego.

Część 2 listy kontrolnej – Przykład celu środowiskowego „Łagodzenie zmian klimatu”

<i>Pytania</i>	<i>Nie</i>	<i>Uzasadnienie merytoryczne</i>
<i>Łagodzenie zmian klimatu: Czy należy się spodziewać, że środek doprowadzi do znacznych emisji gazów cieplarnianych?</i>		

Państwa członkowskie proszone są o potwierdzenie, że odpowiedź brzmi „nie”, oraz o merytoryczne wyjaśnienie i uzasadnienie swojego rozumowania w kolumnie po prawej stronie, w oparciu o odpowiednie pytania. W przypadku gdy jest to konieczne do uzupełnienia tabeli, państwa członkowskie są również proszone o dostarczenie dalszej analizy lub dokumentów potwierdzających, w sposób ukierunkowany i ograniczony, w celu dalszego uzasadnienia swoich odpowiedzi na pytania z listy.

Jeżeli państwo członkowskie nie może przedstawić wystarczającego uzasadnienia merytorycznego, Komisja może uznać, że dany środek wiąże się z możliwością poważnego zaszkodzenia niektórym z sześciu celów środowiskowych. W takim przypadku Komisja musiałaby przyznać planowi odbudowy i zwiększania odporności rating „C” zgodnie z kryterium określonym w pkt 2.4 załącznika II do rozporządzenia ustanawiającego RRF. Pozostaje to bez uszczerbku dla procesu określonego w art. 16 i 17 rozporządzenia ustanawiającego RRF, a w szczególności dla możliwości dalszej wymiany informacji między państwem członkowskim a Komisją, o której mowa w art. 16 ust. 1.

Przykłady odnoszące się do tego etapu znajdują się w załączniku IV.

W stosownych przypadkach, przedstawiając merytoryczną ocenę zgodności z zasadą „nie czyn poważnych szkód” w kontekście etapu 2, państwa członkowskie mogą poprzeć ją dowodami potwierdzającymi zawartymi w wykazie przedstawionym w załączniku II. Komisja przekazuje ten wykaz, aby ułatwić państwom członkowskim ocenę poszczególnych przypadków w ramach oceny merytorycznej w kontekście części 2 listy kontrolnej. Stosowanie tego wykazu jest fakultatywne, państwa członkowskie mogą natomiast odnosić się do tego wykazu przy określaniu rodzaju dowodów na poparcie swojego rozumowania celem ustalenia, czy dany środek jest zgodny z zasadą „nie czyn poważnych szkód”, przy uzupełnianiu ogólnych pytań zawartych w części 2 listy kontrolnej.